

**VIERING VAN DE
EERSTE ZONDAG
VAN DE VASTEN**

Mijn vader was een zwervende Arameër
die met een handjevol mensen
naar Egypte uitweek en daar
als vreemdeling verbleef.
(Deuteronomium 26)

INTREDE Het leven voert ons (3c) *t.: Sytze de Vries*
m.: Willem Vogel

WELKOM.

*Alle mensen zijn verschillend;
de ene dag is de andere niet. -
Het is goed dat er verschil is.*

*Nu eens lekker thuis, dan weer er op uit;
volop kunnen genieten en je ontzeggen. -
Het is goed dit verschil te maken.*

*Een witte Kerst en de winter duurt;
de vasten is begonnen, Pasen wordt't. -
Verskil van seizoen, verschillend beleven.*

*Welkom u allen hier
omwille van elkaar, in Gods naam. +*

Lied. Het leven voert ons (1c)

SCHULD BEKENNEN.

V.: De nood die heerst
en ik niet lenig;
de helpende hand
die ik niet toesteeek.
De troost die wordt gevraagd
en ik niet breng.

**G.: Het zij me vergeven
door wie er onder lijden.**

V.: Het recht
dat wordt geschonden
en ik niet verschaf,
de liefde die ik niet toon.
De trouw die ik beloof
en niet opbreng.

**G.: Het zij me vergeven
door wie er onder lijden.**

V.: De wonden die
worden toegebracht
en ik niet heel;
het leven dat ik schend.
Mijn God die me vraagt
en die ik afval.

**G.: Het zij me vergeven
door wie er onder lijden;
het zij me vergeven
door U, mijn God.**

BEZINNING.

Woord en lied

A.: Dat het mij is gegeven *t.: M. Zagers*
in U te aarden, *m.: W. Vogel*
Grond van mijn grond.

*Loslaten en je iets ontzeggen
kan zo verrijkend zijn.*

**A.: Dat het mij is gegeven
in U te aarden,
Grond van mijn grond.**

*Minderen levert
zoveel méérwaarde op.*

**A.: Dat het mij is gegeven
in U te aarden,
Grond van mijn grond.**

*Wat je deelt ontvalt je niet
en wat je afstaat ben je niet kwijt.*

**A.: Dat het mij is gegeven
in U te aarden,
Grond van mijn grond.
Kome wat komt.**

GEBED.

Alle dagen druk in de weer
zoeken wij soms naar ons dieper diep
en fluisteren Uw naam.

Alle dagen met hier en nu bezig
tasten wij soms naar zin en zicht
en lispelen Uw naam.

Alle dagen verrukt, geschokt,
zoeken wij soms naar echt houvast
en stamelen Uw naam:

Gij God en Goed
voor tijd en eeuwigheid.

AMEN.

Lied.

*t.: M. Zagers
m.: W. Vogel*

**A.: We zijn geen vreemden voor elkaar
al spreken we andere talen.
We zijn geen vreemden voor elkaar
we zijn van één zon de stralen.**

**K.: We vormen een geheel
en jij en ik zijn deel -**

**A.: waar een mens lijdt
lijdt heel de wereld.**

EERSTE LEZING.

Deuteronomium 26,4-10

Mozes droeg het volk op om de korf met de eerste vruchten van het land naar het altaar te brengen en daar oog in oog met God te zeggen:

Mijn vader was een zwervende Arameër die met een handjevol mensen naar Egypte uitweek en daar als vreemdeling verbleef. Uit hen groeide een groot sterk volk. Ze werden daarom slecht behandeld, onderdrukt en kregen zware slavenarbeid te doen. Ze riepen om de God van hun vaders en vonden gehoor. Hij trok het zich aan dat zij zo gekleineerd werden, zwoegen en ploeteren moesten. Onweerstaanbaar heeft Hij hen toen uit Egypte geleid. Het was een verschrikking en een wonder tegelijk. Hij heeft hen naar hier, naar deze plek gebracht; hen dit land geschonken, - dit land van melk en honing. Daarom Heer, brengen wij U de eerste vruchten van de grond ons geschonken. Wij leggen ze voor U neer en buigen het hoofd.

Lied.

- A.: We zijn naar 't zelfde beeld gevormd
al zien we met andere ogen.
We zijn naar 't zelfde beeld gevormd
door één Levensgeest bewogen.**
- K.: We vormen een verband
zijn aan elkaar verwant -
- A.: waar een mens sterft
sterft heel de wereld.**

HET EVANGELIE.

Lucas 4,1-13

De geest voerde Jezus de woestijn in, waar hij veertig dagen verbleef en door satan op de proef werd gesteld. Al die dagen at hij niets en toen ze voorbij waren was hij uitgehongerd. Op dat moment zei de satan: 'Gods zoon? Maak van die steen daar dan eens brood!' Jezus antwoordde: 'Er is geschreven: De mens leeft niet van brood alleen.' De satan bracht hem omhoog, toonde in een flits alle koninkrijken ter wereld en zei: 'Al dat heerlijks is van mij en ik geef het aan wie ik wil. Val in aanbidding voor mij neer en alles is van jou!' 'Er is geschreven' antwoordde Jezus 'dat ge de Heer uw God zult aanbidden en Hem alleen dienen.' Satan zette hem in Jeruzalem boven op de tempelpoort en sprak: 'Als jij Gods zoon bent, laat je dan naar beneden vallen; want er staat geschreven: Hij zal zijn engelen bevelen jou te beschermen, je op handen te dragen opdat je aan geen steen je voet stoot.' Jezus antwoordde: 'Er is gezegd: Gij zult de Heer uw God niet op de proef stellen.' Satan gaf het op en trok zich van hem terug.

Lied.

- A.: We zijn een leven onderweg
al volgen we andere wegen.
We zijn een leven onderweg
en wie komt geen ander tegen.**
- K.: De grond van dit bestaan
in vrede samengaan
- A.: wie een leven redt
redt heel de wereld.**

MEDITATIE.

*Noem me geen vreemdeling:
ik heb zo 'n behoefte aan contact,
vooral nu de taal niet wordt verstaan.*

*Noem me geen vreemdeling:
ik verlang zo naar samenzijn,
vooral nu m 'n hart verkilt van eenzaamheid.*

*Noem mij geen vreemdeling:
ik zie uit naar een thuis,
vooral nu mijn eigen thuis zo ver weg is.*

*Noem mij geen vreemdeling:
onze spraak is anders,
maar drukt dezelfde gevoelens uit.*

*Noem mij geen vreemdeling:
ik ben je vriend
al weet en beseft je dit nog niet.*

*Noem mij geen vreemdeling:
want allen roepen we om vrede en gerechtigheid.
En al doen we dit verschillend -
onze God is dezelfde.*

Het zou op zich heel goed zijn om vandaag in het eerste weekend van de Vasten in te gaan op 't evangelie over Jezus' satanische bekoringen veertig dagen en nachten lang in de woestijn. Het biedt de gelegenheid er weer 'ns op te wijzen dat 't hier niet om een voorval in Jezus' leven gaat, maar om een typering van z'n leven en persoon: hij heeft veertig dagen veertig nachten - dit is: zijn hele leven - de duivelse verleiding om naar aanzien en macht te streven weerstaan. Ondanks de verlokkingen die ook zijn 'eigen mensen' aandroegen is hij wat hij als zijn zending zag trouw gebleven: als Elia en Mozes het volk voorgaan, Gods belofte en visioen levend houden. Daarover vertelt komend weekend 't evangelie - ook weer in een beeldverhaal: 'n stralende Jezus die op de berg zijn zending beleeft. (Lucas 9,28-36)

Maar in de eerste lezing vandaag, genomen uit 't van origine joodse Heilige Boek dat later de christenen ook in hun bijbel hebben opgenomen, gaat het over 'vreemdeling zijn' in een land, over de groei van het 'vreemd volk' wat als een bedreiging wordt ervaren, over de behandeling die de joden als vreemden in Egypte kregen en waaraan ze zich hebben weten te ontworstelen. Een verhaal dat meer dan tweeduizend jaar oud is maar de tijd van nu op 't lijf geschreven lijkt.

De joden zelf maakten destijds onderscheid tussen vreemden die zich blijvend in hun land wilden vestigen en vreemden die als vluchteling of zwerver in hun land terecht gekomen waren.

Van 'immigranten, blijvers' werd steeds meer verlangd dat ze zich aanpasten aan de cultuur, toen met name vooral de religie van 't land.

Hier en nu in onze tijd wordt dit ook van de vreemden in ons land verlangd, alleen - vragen velen zich in ernst af - wat is onze 'cultuur' ?

Mogen we nog van 'onze christelijke cultuur' spreken en hoe 'Jezuschristelijk' is deze dan ?

Vluchtelingen, zwervers en asielzoekers noemt de bijbel vaak in een adem met weduwen en wezen en met de zorg die deze moesten krijgen.

En waar steunde deze eis tot zorg op ?

Op de eigen ervaring van het volk, dat aan den lijve had ervaren wat 'vreemde' zijn in een land kan betekenen en inhouden en daarom klinkt het als een telkens terugkerend refrein:

'Jullie weten immers hoe het voelt vreemdeling te zijn; je was zelf vreemde in Egypte.' (Ex.23,9)

En de God die het volk uit Egypte heeft bevrijd is ook de Heer die zorg voor de vreemden wil.

Ergens - door iemand, door iets - worden zorg, vooral 'onrendabele' zorg en respect gedragen.

Wellicht omdat oprechte mensen zichzelf herkennen in pelgrim, vluchteling, vreemde.

*Ze zwerft rond door een donkere stad
ogen nat van het huilen,
klampt zich aan de voorbijgangers vast:
'Weet jij waar ik kan schuilen?'*

*Maar de mensen, ze kijken niet op
doen alsof ze niets horen,
lopen door, zijn op weg naar huis
hebben hier niets verloren.*

*Ze zwerft rond in kleren gescheurd
en met schoenen versleten,
zoekt haar bed in een klein portiek
tussen vuilnis haar eten.*

*Ze is meer dan de mens die zij is -
zoekend zonder te vinden.
Ze belichaamt ons zwerfend bestaan
want wij zwerven niet minder.*

*

'Vreemd genoeg woont de vreemdeling in ons: het is de verborgen kant van ons eigen zelf. Als wij de vreemdeling in onszelf erkennen zullen we deze niet meer verafschuwen in de ander. Het vreemde is in mij; we zijn dan ook allen vreemdelingen.'

Kort orgel

BELIJDENIS.

Lied. Ongeziene vreemde verten (1c)

*t.: S. de Vries
m.: W. Vogel*

*Bij alwat gebeurt
en je ooit overkomt -
vertrouw op God en Goed
als vaste grond onder de voet
en gezelschap om mee te gaan.*

Lied. Ongeziene vreemde verten (1c)

*Op de weg die je gaat,
en de tocht die je maakt -
verlaat je op die
langs klip en kloof
een spoor van Liefde trok.*

Lied. Ongeziene vreemde verten (1c)

*Bij alwat je voelt,
hoopt en vreest -
bewaars de geest
die in je vonkt tot
alles aan het licht komt.*

Lied. Ongeziene vreemde verten (1c)

ONDERBREKING. Brood en Beker
Collecte

Lied.

BROOD EN BEKER.

Brood is er om van te eten
en om te weten
mens van de aarde te zijn.

Brood is er om te delen
en om te weten
verbonden Gods mensen te zijn.

GEDACHTENIS.

Bid voor die ziek en ongerust zijn;
iedereen krijgt ermee te maken.

Bid voor die zwak en oud bijstaan;
iedereen wordt ooit gevraagd.

Bid voor die ons zijn voorgegaan.
Met eerbied noemen wij:

Bid voor hen, jonge mensen, die
tot opbouw en vrede uitgezonden,
lijf en leden riskeren, 't leven verliezen.

Gedenk de duizenden en duizenden
die, door het schokken en beven van
de aarde overvallen, zijn neergegaan.
En hen, slachtoffer in het verkeer.

Bid voor hen die achterbleven.
Er zij licht, vrede, rust.

Lied.

*t.: P. Verhoeven
m.: Perry*

- K.: Gij God aanwezig in de tijden
hier en overal, gezien gevierd
als bron van leven. Gij die met
ons zijt vanaf de moederschoot;
verhoopt, vermoed voorbij het graf,
voorbij de dood.
- A.: **Mijn God ik zoek naar U
alwat ik ben is dorst naar U
Gij ziel van alle leven.**

GEBED AAN TAFEL.

- V.: *Gij die leven zijt,
schepper liefde vader heet -*
- als aangeboren de mens in het hart,
vanaf den beginne beleden
door uw stille getuigen van nature:*
- gezien in zon en maan;
in de aarde die ons voedt, draagt
en bergt in haar schoot -*
- bevestigd en betwijfeld,
gezocht en gemeden en de eeuwen door
geroepen bij de wieg en het graf -*
- Gij naar wie wordt uitgezien
als naar onze hoop vervuld,
een hemel die ons wacht -*
- die telkens weer hoogste goed
en vaste grand, ziel en zaligheid
van mens en alle leven blijkt te zijn -*
- in wet en weet niet te vangen;
enkel te beleven in
liefde gevraagd en liefde gegeven -*
- Gij bent gezien in een mens,
Jezus van Nazaret: U een zoon geworden,
ons een naaste gebleven.*

- A.: **De hemel reikt ons . . (1c)** *t.: Sytze de Vries
m.: Willem Vogel*

- V.: *Hij is in de wereld
licht voor blinden, lied voor doven
woord voor stommen geworden.*
- Hij ging met die belast beladen
gebukt geknakt door het leven gaan;
reikte ziek en gemeden de hand.*
- Onecht, onoprecht verdroeg hij niet,
ontmantelde schone schijn en
zag in kinderoogen de hemel dagen.*

*Hij huiverde voor de beker van het lijden
totdat hij vertrouwvol zeggen kon:
Vader, ik leg me bij U, in U neer.*

A.: **De hemel reikt ons . . (1c)**

*V.: De avond voor zijn sterven
heeft hij brood genomen, gezegend
en gebroken met de woorden:
Dit ben Ik en Ik zeg u
dat ge met mij aan tafel
zult eten en drinken in Vaders huis.*

*Hij heeft de beker
met alles wat hem lief en heilig is
overgedragen aan die bij Hem waren
met de woorden: Neem de beker
van Mij over en drink hem samen;
maak een nieuw begin en
doe wat ik heb gedaan.*

A.: **De hemel reikt ons . . (1c)**

*V.: De hoop op leven
in het hart van mensen verankerd;
de komst van een wereld in vrede,
het visioen van de voltooiing
door Hem gezien, geopend -*

*zijn vaste vertrouwen dat alles
zich tenslotte ten goede keert,
zijn geloof in leven
doorheen de dood, hoe dan ook -*

*het kan ons niet meer ontnomen,
onder stof bedolven,
in een graf begraven worden.*

Bid zoals hij, bid in zijn naam.

ONZE VADER

COMMUNIE.

Brood en
leven delen.

*Deel brood en beker.
Deel met Hem het leven
waarin wij één zijn en
waarvan God het hart is.*

ONDER DE UITREIKING.

Lied.

GEBEDEN.

Woord en lied

Lied. **Laat Uw liefde . . (1c)** *t.: Sytze de Vries
m.: Willem Vogel*

*Denk aan die
vanuit den vreemde
naar hier gekomen zijn
en erken dat de wereld
één bont palet aan 't worden is.*

A.: Laat Uw liefde . . (1c)

*Denk aan die
in een veelkleurige samenleving
leiding moeten geven
en besef dat alle wording met
vallen en opstaan gepaard gaat.*

A.: Laat Uw liefde . . (1c)

*Denk aan die
rechteloos en machteloos
tot de straat zijn veroordeeld
en steek hen waar je kunt
de helpende hand toe.*

A.: Laat Uw liefde . . (1c)

ZEGENWENS.

Zegenen wij elkaar
bij alle lief en leed
en moge God en Goed
ons zegenen in de naam van
Vader, Zoon en Heilige Geest

A.: Amen.

ORGELSPEL